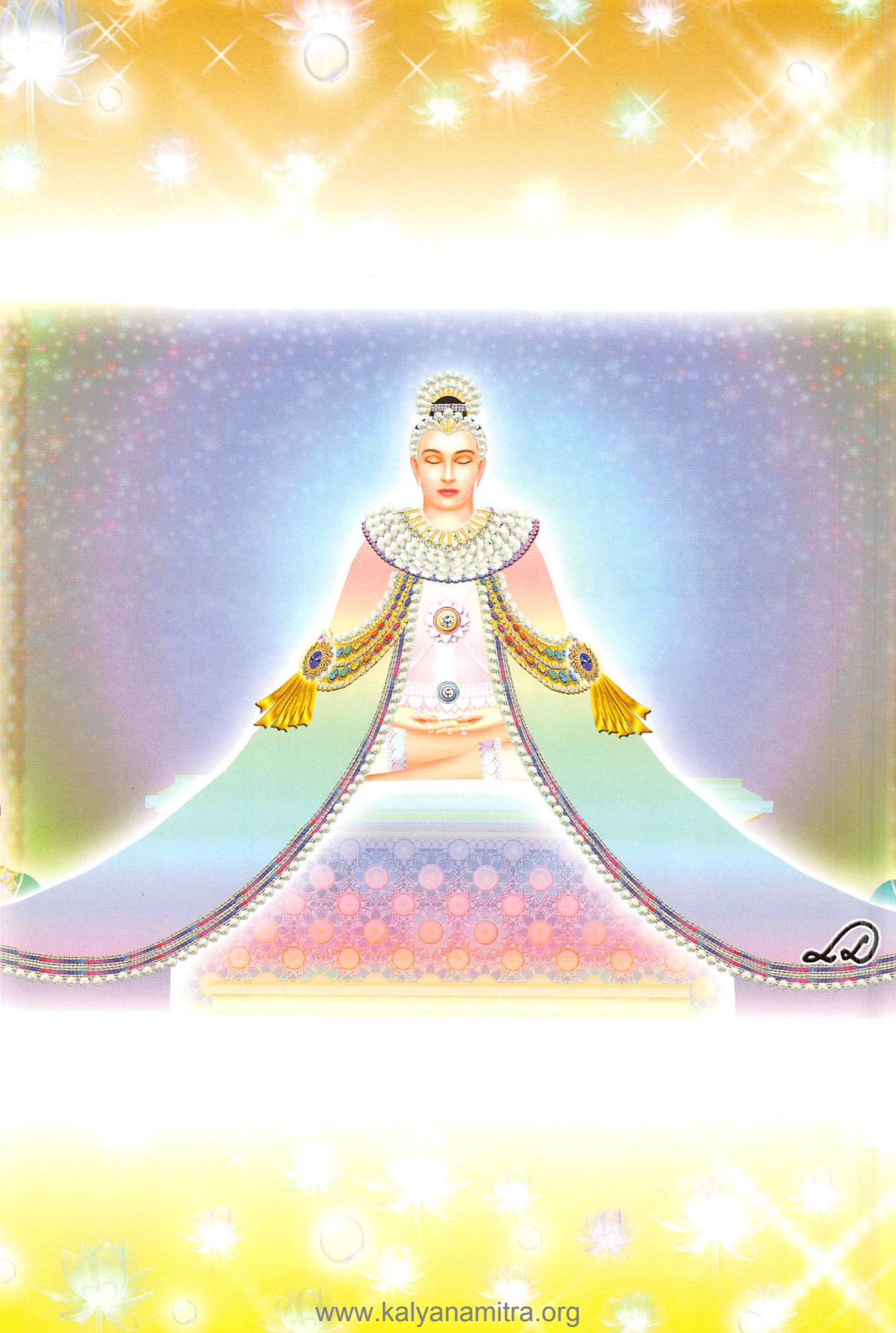

ภาค ๒

ความเป็นมาของท่านคุณานันทเดระ ภาคอรธกโद्यารย

(ภาคพรรณนาความโดยพิสดาร
ในทรรณะของโรงเรียนอนุบาลผ่นในผ่นวิทยา)

กำเนิดพระโพธิสัตว์

มนุษย์ และสัตว์โลกทั้งหลาย ต่างต้อง
เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏจักรของโลก บาง
ชาติก็ได้เกิดเป็นมนุษย์ บางชาติก็ได้เกิดเป็น
เทวดา เป็นพรหม ฯลฯ บางชาติพลาดพลั้ง
ทำบาป ทำอกุศลกรรมเข้า ก็ไปเกิดในทุคติภูมิ
เป็นสัตว์นรกบ้าง เปเรตบ้าง อสุรกายบ้าง
สัตว์เดรัจฉานบ้าง วนเวียนอยู่อย่างนี้จนนับภพ
นับชาติไม่ถ้วน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ได้อุปมาให้ฟังว่า ในระหว่าง
ที่เวียนว่ายตายเกิด ต้องประสบแต่ความทุกข์ ทั้งทุกข์เพราะ
พลัดพรากจากของรัก ประสบสิ่งที่ไม่ชอบใจ และยังทุกข์
เพราะเกิด แก่ เจ็บ ตาย อีกด้วย น้ำตาที่ต้องรินไหล เพราะ
ความทุกข์ของแต่ละคน หากนำมารวมกันแล้ว ยังมากกว่า
น้ำในมหาสมุทรทั้ง ๔ กระจกของแต่ละคน เฉพาะในชาติที่
เกิดเป็นมนุษย์ หากนำมากองรวมกันยังสูงกว่าภูเขาเสียอีก^๑

สัตว์โลกทั้งหลายต้องประสบกับความทุกข์อย่างแสน
สาหัส เพราะการเวียนเกิดเวียนตายอย่างไม่มีที่สิ้นสุดนี้
และพร้อมกับภพชาติที่ผ่านไป ก็สั่งสมความรู้และประสบ
การณ์เกี่ยวกับโลกและชีวิตไว้ชาติแล้วชาติเล่า

ในบรรดาสัตว์โลกทั้งหลายนั้น ย่อมมีสัตว์โลกผู้สั่งสม
ปัญญาามาก เมื่อประสบเหตุการณ์สะตูดใจ จึงพลันได้คิด
ว่า “ที่แท้โลกก็คือคุกใบใหญ่นี้เอง เราและสัตว์โลกต่างก็ถูก
จับขัง ให้เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในโลกนี้ไม่รู้จักจบสิ้น เราจะ

^๑ ปุคคลสูตร พระสูตรและอรรถกถาแปล สังยุตตนิกาย นินทานวรรค เล่ม ๒๖ หน้า ๕๐๙
และ ๕๒๑.

ต้องหาทางพาตัวเองออกไปจากคุกนี้ให้ได้” และผู้มีปัญญาเหล่านี้ ยังมีความกรุณาต่อสัตว์โลกอีกด้วย จึงได้ตั้งความปรารถนาว่า “หากวันใดเราแหกคุกนี้ไปได้ เราจะไม่ไปคนเดียว แต่จะชวนคนไปให้หมดโลกทีเดียว”^๑ จากนั้นก็เร่งทำความเพียรสั่งสมความดีเรื่อยไป จึงได้เนमितกนาม คือ นามตามคุณธรรมว่า พระโพธิสัตว์ แปลว่า สัตว์ผู้มุ่งการตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อการหลุดพ้นจากทุกข์

น้ำใจของพระโพธิสัตว์^๒

“หากแม้ว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่สุดประมาณนี้ มีถ่านเพลิงร้อนสุมคุระอยู่เต็มไปหมด

หากแม้ว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่สุดประมาณนี้ มีเปลวไฟลุกแดงเป็นพืดยาวเต็มไปหมด

หากแม้ว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่สุดประมาณนี้ เต็มไปด้วยภูเขาเหล็กลุกเป็นไฟ โพลงอยู่ไม่รู้ดับ และพื้นภูมิภาค

^๑ นาคะประทีป (พระสารประเสริฐ), สัมภาษณ์ปาก, (พระนคร : โรงพิมพ์ ส.ธรรมภักดี, ๒๕๐๔), หน้า ๓๖-๔๐.

^๒ พระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร ป.ธ. ๙), มุนีนารถที่ปณิ, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, ๒๕๓๙.), หน้า ๑๗.

ตามระหว่างข้าง ๆ ซอกแห่งภูเขาเหล่านั้น เต็มไปด้วยน้ำ
ทองแดงอันเดือดพลุ่ง ร้อน ละลายไหลเหลวอยู่เต็ม ผู้ใดที่มี
ใจองอาจ เพื่อจะเดินฝ่าบุกไปโดยเท้าเปล่า ๆ ไปจนสุดหิ้ง
จักรวาล ผู้นั้นแหละจึงควรที่จะปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์

ผู้ที่ปรารถนาพระพุทธานุภาพนั้น ย่อมบำเพ็ญธรรมหนัก
แน่นด้วยน้ำใจเด็ดเดี่ยว มั่นคง ไม่ว่าจะสวดยพระชาติ ถือ
กำเนิดเป็นอะไรก็ตาม ย่อมประกอบกุศลธรรมไม่ย่อหย่อน
หรือเบื่อหน่ายเลย แม้ใครจะคิดทดลองด้วยอุบายใด ๆ เพื่อ
ให้พระโพธิสัตว์เปลี่ยนใจจากการกระทำกุศลธรรม ย่อม
สำเร็จได้โดยยาก”

อธยาศัยพระโพธิสัตว์^๑

๑. เนกขัมมชฌาสัย พอใจที่จะบวช รักเพศบรรพชิต
เป็นอย่างนัก

๒. วิเวกชฌาสัย พอใจอยู่ในที่เงียบสงัดวิเวกผู้เดียว
ยิ่งนัก

^๑ พระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร ป.ธ. ๙), มุนินาลทีปนี, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ดอกหญ้า, ๒๕๓๙.), หน้า ๔๕.

๓. **อโลภขณาสัย** พอใจบริจาทาน และพอใจบุคคล
ผู้ไม่โลภ ไม่ตระหนี่เป็นยิ่งนัก

๔. **อโทสขณาสัย** พอใจในความไม่โกรธ เจริญ
เมตตาแก่สัตว์ทั้งปวงยิ่งนัก

๕. **อโมหขณาสัย** พอใจในการพิจารณาสิ่งที่เป็นคุณ
และโทษ คบค้าสมาคมกับผู้ที่มีสติปัญญายิ่งนัก

๖. **นิสสรณขณาสัย** พอใจที่จะยกตนออกจากภพ
ไม่ยินดีในการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร ต้องประสงค์
พระนิพพานยิ่งนัก

ประเภทของพระโพธิสัตว์

๑. **อนิยตโพธิสัตว์** คือ พระโพธิสัตว์ที่ยังไม่ได้รับการ
พยากรณ์จากพระพุทธเจ้าองค์ก่อน จึงยังไม่แน่ว่าจะได้เป็น
พระพุทธเจ้า เป็นเพียงแต่ตั้งใจจะสร้างบารมีเพื่อเป็น
พระพุทธเจ้าเท่านั้น ถึงแม้จะมีน้ำใจเด็ดเดี่ยว บรรณามา
เป็นเวลาช้านานหลายอสงไขยแล้วก็ตาม

๒. **นิยตโพธิสัตว์** คือ พระโพธิสัตว์ที่ได้รับการ
พยากรณ์จากพระพุทธเจ้าองค์ก่อนแล้ว ย่อมเที่ยงแท้แน่นอน
ว่า จะได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งการจะได้รับพยากรณ์

จากพระพุทธเจ้านั้น ต้องประกอบด้วย **ธรรมสโมธาน ๘ ประการ**^๑ ดังนี้ คือ

๑. เกิดเป็นมนุษย์
๒. เกิดเป็นเพศชาย
๓. มีอุปนิสัยแห่งพระอรหัตในชั้นธัมมทานอย่าง
แก่กล้า
๔. ได้พบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้บำเพ็ญกุศลใหญ่
แล้วตั้งความปรารถนาเฉพาะพระพักตร์ของพระบรมศาสดา
๕. เป็นนักรบขในพระพุทธศาสนา หรือภายนอก
พระพุทธศาสนา อย่างใดอย่างหนึ่ง
๖. มีคุณวิเศษ คือ อภิญญา สมาบัติ อันเชี่ยวชาญ
เกินคนธรรมดาสามัญ
๗. ได้เคยบำเพ็ญมหาบริจาต เคยเอาชีวิตเข้าแลก
กับพระโพธิญาณมาก่อน
๘. มีความรักและพอใจในพุทธภูมิเป็นกำลัง
มิได้ย่อหย่อนต่ออุปสรรค แม้จะให้ทนอยู่ในนรกอย่างทุกข
ทรมานแสนสาหัสตลอด ๔ อสงไขย แสนมหากัป เพื่อแลก
กับพระสัมมาสัมโพธิญาณ ก็สมัครใจไม่หวาดหวั่น

^๑ สัมโมหวิโนทนี อรรถกถาพระอภิธรรมปิฎก วิภังค์ เล่ม ๗๘ หน้า ๗๐๒.

สถานที่ประชุมรวมของเหล่าพระโพธิสัตว์

ในระหว่างการทำเพ็ญบารมีของเหล่าพระโพธิสัตว์ เพื่อจะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น ท่านมีที่พักระหว่างทาง อันเป็นสถานที่ประชุมรวมกัน คือ สวรรค์ชั้นดุสิต หรือ ดุสิตบุรี^๑ ซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นที่ ๔ ในจำนวน ๖ ชั้น

โครงสร้างของสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ มีวิมานของท้าว สันตดุสิต ซึ่งเป็นผู้ปกครองภพ อยู่ ณ ศูนย์กลางของสวรรค์ บนสวรรค์แบ่งพื้นที่ออกเป็น ๔ เขต วนโดยรอบวิมานของ ท้าวสันตดุสิต^๒ ดังนี้

เขตที่ ๑ เป็นที่อยู่ของพระอริยเจ้า ได้แก่ พระโสดาบัน พระสกิทาคามี

เขตที่ ๒ เป็นที่อยู่ของนียตโพธิสัตว์

เขตที่ ๓ เป็นที่อยู่ของอนียตโพธิสัตว์

เขตที่ ๔ เป็นที่อยู่ของผู้ที่สั่งสมบุญกุศลไว้มากโดยทั่วไป และมีกำลังบุญมากพอที่จะได้อยู่บนสวรรค์ชั้นดุสิตนี้

^๑ ดุสิตบุรี เป็นคำที่ปรากฏในพระไตรปิฎกหลายแห่ง เช่น พระสูตรและอรรถกถาแปล ที่มณีกาย มหาวรรค เล่ม ๑๔ หน้า ๔๓, อังคุตตรนิกาย เอกนิบาต เล่ม ๓๒ หน้า ๒๔๗ เป็นต้น

^๒ เนื้อหาส่วนนี้เป็นพระสนะหนึ่งของโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

เหตุที่สวรรค์ชั้นดุสิตเป็นที่ประชุมรวมของเหล่าพระโพธิสัตว์

สวรรค์ชั้นดุสิตมีความพิเศษ คือ เป็นที่อยู่ของเหล่าพระโพธิสัตว์ ที่จะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอนาคตจำนวนมาก และยังเป็นที่อยู่ของเหล่าเทพบุตรที่สร้างบารมีเพื่อความเป็นพระสาวก ที่จะติดตามพระโพธิสัตว์ลงมาตรัสรู้ในอนาคต ท่านเหล่านี้ล้วนตั้งความปรารถนาที่จะได้มาบังเกิดบนสวรรค์ชั้นดุสิต ทั้งที่ความจริงแล้วท่านเหล่านี้มีกำลังบุญบารมีที่สั่งสมมามาก ปรารถนาจะไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นใดก็ได้ แต่ที่ท่านเลือกสวรรค์ชั้นนี้ มีเหตุ ๓ ประการ คือ

๑. อายุทิพย์ของเทวดาบนสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ ไม่มากเกินไป และไม่น้อยเกินไป พอเหมาะพอดีสำหรับการเสวยทิพย์สมบัติ จากนั้นก็ต้องจุติลงมาสร้างบารมีต่อ

๒. พระโพธิสัตว์สามารถจุติลงมาเกิดได้ตามที่ใจปรารถนา หมายความว่า โดยปกติแล้วเทวดาจะมีเหตุแห่งการจุติได้หลายประการ เช่น หมดบุญ หมดอายุขัย จุติเพราะความโกรธ เป็นต้น แต่พระโพธิสัตว์ทั้งหลายในสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ เมื่อจะจุติลงมาสร้างบารมี หรือจะมาบังเกิดเป็น

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็จะนั่งทำสมาธิแล้วอธิษฐานจิต ก็สามารถดับวูบลงมาได้ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์ธรรมชาติ

๓. พระโพธิสัตว์ได้สนทนาธรรมตามอัธยาศัยของเหล่าบัณฑิตทั้งหลาย เนื่องจากสวรรค์ชั้นนี้มีแต่บัณฑิต มีแต่พระโพธิสัตว์ที่มีอัธยาศัยคล้ายคลึงกัน ในการที่จะฝึกฝนตนเอง และรื้อสัตว์ชนสัตว์ไปสู่ฝั่งพระนิพพาน เมื่อมาประชุมกัน ก็จะได้สนทนาธรรมกันในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งจะนำความปลาบปล้ำใจมาสู่ผู้ที่ได้สนทนา

พระโพธิสัตว์คุณานันทะ

การจะตรัสรู้ธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้นั้น จะต้องสั่งสมบ่มบารมีมานับภพนับชาติไม่ถ้วน แต่ละภพแต่ละชาติที่เกิดมานั้น ต้องสร้างบารมีชนิดเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ดังเช่น “ท่านคุณานันทเถระ” ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา ให้กลับฟื้นคืนมาอีกครั้ง การบังเกิดขึ้นของท่านนั้น เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขแก่ชาวโลกทั้งมวล ชีวิตของท่านประดุจแสงสว่างที่ส่องนำทางชาวโลก ที่กำลังตกอยู่ในความมืดบอดของห้วงอวิชชา ความไม่รู้ตามความเป็นจริงของบุคคลเหล่า

นั้น จะนำไปสู่ความเสื่อมโดยที่ไม่มีผู้ได้รู้ตัวเลย แต่ด้วยดวงปัญญาอันบริสุทธิ์ ประกอบกับมหากรุณาของท่านที่มีต่อมวลมนุษย์ ความไม่รู้จักจริงเหล่านั้นจึงได้ถูกลบล้างให้มลายหายไป ดวงแก้วแห่งธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงได้เจิดจรัสขึ้นอีกครั้ง นำพาสันติสุขให้บังเกิดขึ้น

ท่านคุณานันทะ จึงได้ชื่อว่า เป็นผู้มั่งคั่งอุปการอย่างยิ่งต่อพระพุทธศาสนา ผลงานของท่านเป็นสิ่งที่ยากที่จะหาใครกระทำได้ เพราะเป็นสิ่งที่อยู่เหนือวิสัยของคนธรรมดาทั่วไป วิสัยของพระโพธิสัตว์เท่านั้นที่จะสามารถกระทำได้เช่นนี้ฐานะของท่านจึงมิใช่เพียงพระภิกษุธรรมดาสามัญ แต่เป็นฐานะของพระโพธิสัตว์ ที่จุติลงมาเพื่อรื้อสัตว์ชนสัตว์ นำพาสรรพชีวิตมุ่งสู่พระนิพพานโดยแท้

เนื้อหาต่อไปนี้เป็นกรกล่าวถึงความเป็นมาของพระโพธิสัตว์คุณานันทะ ที่ไม่ปรากฏในบทความ หรืองานเขียนใด ๆ เป็นอัตชีวประวัติที่เป็นเอกสารณะ ไม่ทั่วไปแก่บุคคลทั้งหลาย เนื้อหาในส่วนนี้เป็นอีกทระศนะหนึ่งของโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา^๑ ซึ่งคุณครูไม่ใหญ่ ได้เมตตานำมาถ่ายทอดให้แก่นักเรียนทุกคน

^๑ โครงการศึกษาธรรมทางไกลผ่านดาวเทียม โดยพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อัมมชโย)

หากอรรถกถา (Commentary Texts) หมายถึง คำอธิบายพระไตรปิฎก ซึ่งถือเป็นหลักฐานในคัมภีร์พระพุทธศาสนาชั้นที่ ๒ แล้ว คำอธิบายในทรรศนะของคุณครูไม่ใหญ่ก็ขอสมมุติให้เป็น “อรรถกถา” ซึ่งนำมาขยายความเพิ่มเติมจากส่วนที่มีอยู่ จึงขอให้เนื้อหาในส่วนนี้จัดเป็น “ภาคอรรถกถาจารย์” เพื่อเสริมความเข้าใจให้เกิดความกระจ่างมากยิ่งขึ้น

คุณครูไม่ใหญ่ได้อธิบายขยายความโดยละเอียด ถึงเรื่องราวความเป็นมาของพระโพธิสัตว์คุณานันทะ ก่อนที่จะมาบังเกิดในมนุษยโลก เป็นเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของศรีลังกาในขณะนั้น ซึ่งเมื่อได้ศึกษาถึงทรรศนะของคุณครูไม่ใหญ่แล้ว ย่อมยังผลให้เกิดความเข้าใจได้ชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดความรักในพระพุทธศาสนา เกิดแรงบันดาลใจในการที่จะปกป้องและรักษาพระพุทธศาสนา ให้ดำรงคงอยู่เป็นที่พึ่งให้แก่มวลมนุษยชาติไปตราบนานเท่านานอีกด้วย

เนื้อความในส่วนของโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยามีดังต่อไปนี้

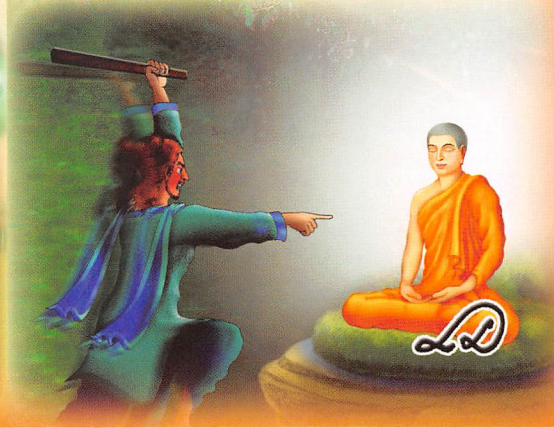
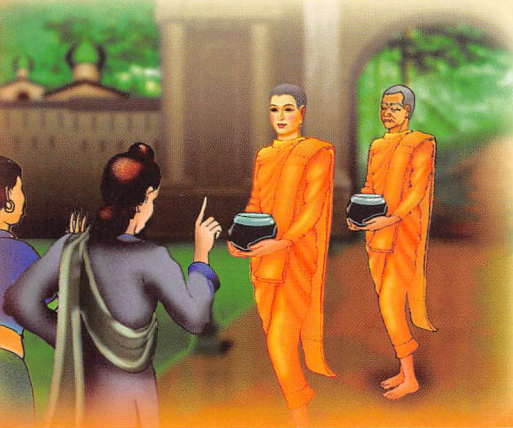

สถานการณ์พระพุทธศาสนาในศรีลังกา

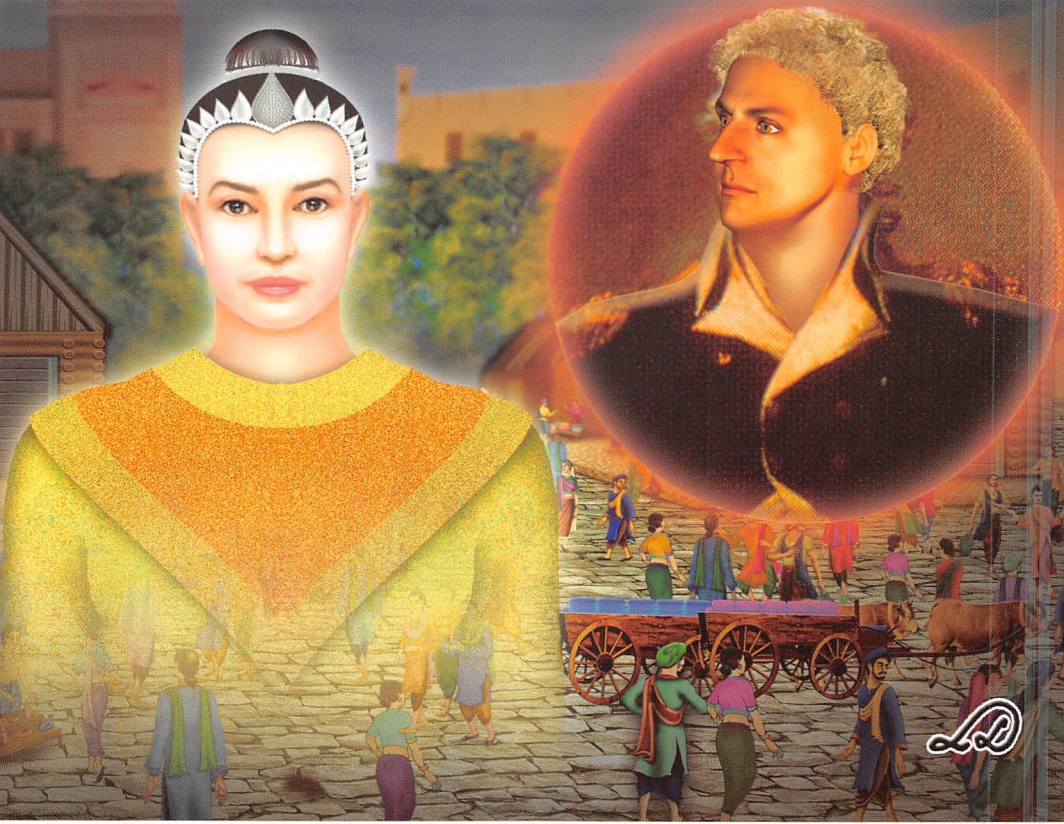
กาลครั้งหนึ่ง เมื่อร้อยกว่าปีที่แล้ว ณ ประเทศศรีลังกา ซึ่งมีภูมิประเทศเป็นเกาะ มีน้ำล้อมรอบ เป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองมาก ทั้งมนุษย์และเทวดาทั้งหลายล้วนมีความปลื้มปิติใจ ที่ได้สร้างบุญใหญ่ในดินแดนพระพุทธศาสนาแห่งนี้ และได้มีโอกาสเรียนรู้ธรรมะ ได้ฟังธรรมจากสาวกขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แต่ต่อมาภายหลัง พระพุทธศาสนาได้อ่อนแอลงไป
 มาก เนื่องจากพุทธบริษัท ๔ ไม่ค่อยให้ความสนใจเหมือน
 ดังแต่ก่อน กลับไปให้ความสำคัญกับสิ่งอื่นมากกว่าคำสอน
 ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้ถือว่าเป็น
 เป็นศีกภายใน ส่วนศีกภายนอก ก็คือ การรุกรานจากต่างชาติ
 ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งมาพร้อมกับการเผยแพร่คำสอนจาก
 ศาสนิกอื่น ได้เริ่มแทรกแซงเข้ามาเรื่อย ๆ จนกระทั่งพระพุทธ
 ศาสนาอ่อนแอลงทุกขณะ

เหล่าเทวดาที่ดูแลรักษาพระพุทธศาสนาในประเทศศรีลังกา ซึ่งก็คืออดีตมนุษย์ที่เป็นพุทธศาสนิกชนเดิม ที่เมื่อละโลกไปแล้ว ส่วนหนึ่งได้มาเกิดเป็นเทวดาอยู่ ณ ถิ่นฐานบ้านเดิมของตน ได้มองเห็นเหตุการณ์ในปัจจุบัน และเหตุการณ์ในอนาคตด้วยทิพยจักขุ ถึงความที่พุทธศาสนากำลังจะสูญสิ้นไปจากดินแดนแห่งนี้ แล้วเกิดความรู้สึกว่า หากปล่อยให้สถานการณ์เป็นไปอย่างนี้ พุทธศาสนาก็คงจะย่ำแย่ ต่อไปในอนาคต บ้านเมืองจะต้องถูกปกครองโดยชาวต่างชาติที่มีความเชื่ออย่างอื่น ซึ่งจะไม่เป็นผลดีต่อชาวศรีลังกา

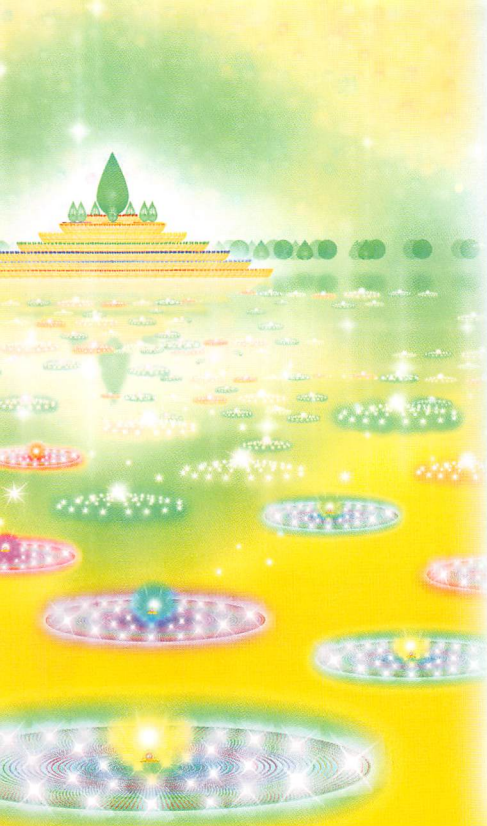
เมื่อเทวดาเหล่านั้นได้เห็นถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับพระ
พุทธศาสนา จึงได้ไปกราบทูลเรื่องนี้กับท้าวจาตุมหาราช โดย
ฝากข้อความกันไปเป็นทอด ๆ จากภุมเทวาบอกรุกขเทวา จาก
รุกขเทวาบอกอากาศเทวา อากาศเทวาชั้นไปถึงสวรรค์ชั้นจาตु
มหาราชิกา แล้วเข้าไปรายงานท้าวจาตุมหาราช ซึ่งท่านเป็น
พุทธศาสนิกชน ให้ทราบถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา
ในเกาะศรีลังกา

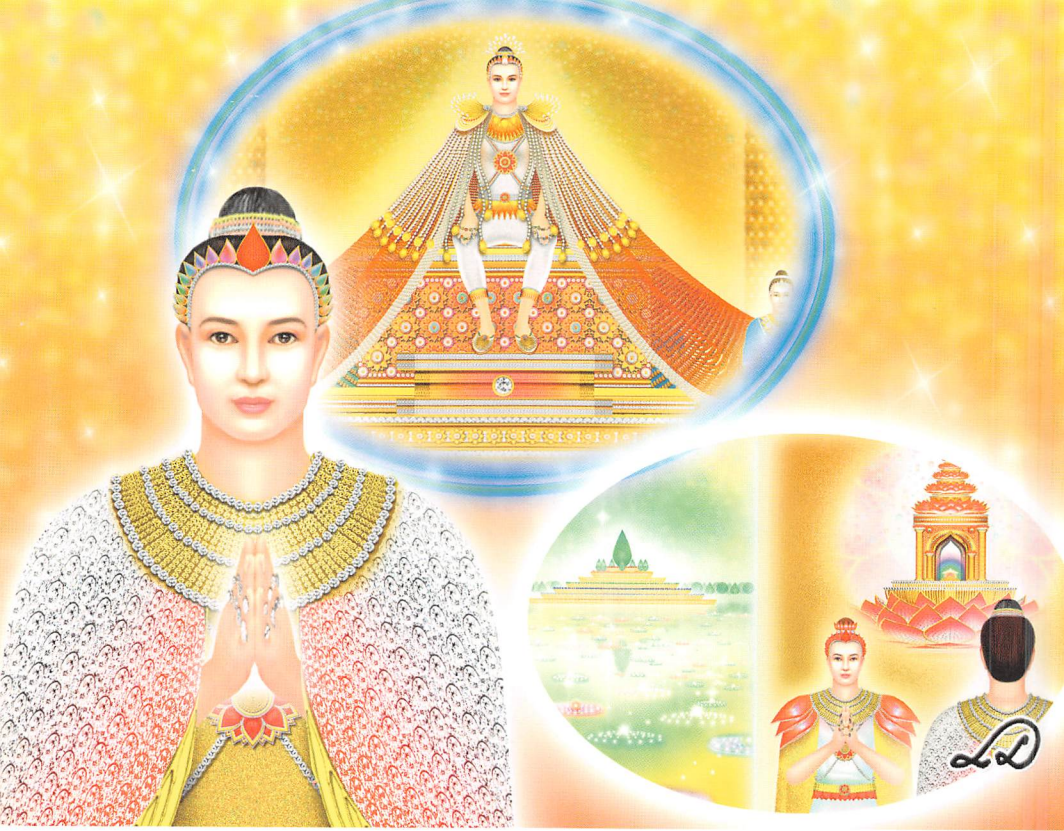
ท้าวจาทุมหาราชเมื่อรับทราบแล้ว ก็ได้นำเรื่องราวทั้งหมดเข้าสู่เทวสภาคม บณสวรค์ชั้นดาวดึงส์ เทวสภาคมเป็นที่ชุมนุมของชาวสวรค์ ซึ่งจะมาประชุมพร้อมกันในวันพระที่ประชุมได้หารือกันถึงสถานการณ์ของพระพุทธศาสนาในประเทศไทยครีลังกาที่กำลังจะย่ำแย่ และหาวิธีการแก้ไขว่า ควรจะทำอย่างไรกันดี ในที่สุดจึงได้ข้อสรุปว่า เราจะต้องไปอาราธนาพระโพธิสัตว์เทวบุตร ให้ลงมาบังเกิดในเมืองมนุษย์ เพื่อที่จะแก้ไขเหตุการณ์ในครั้งนี้

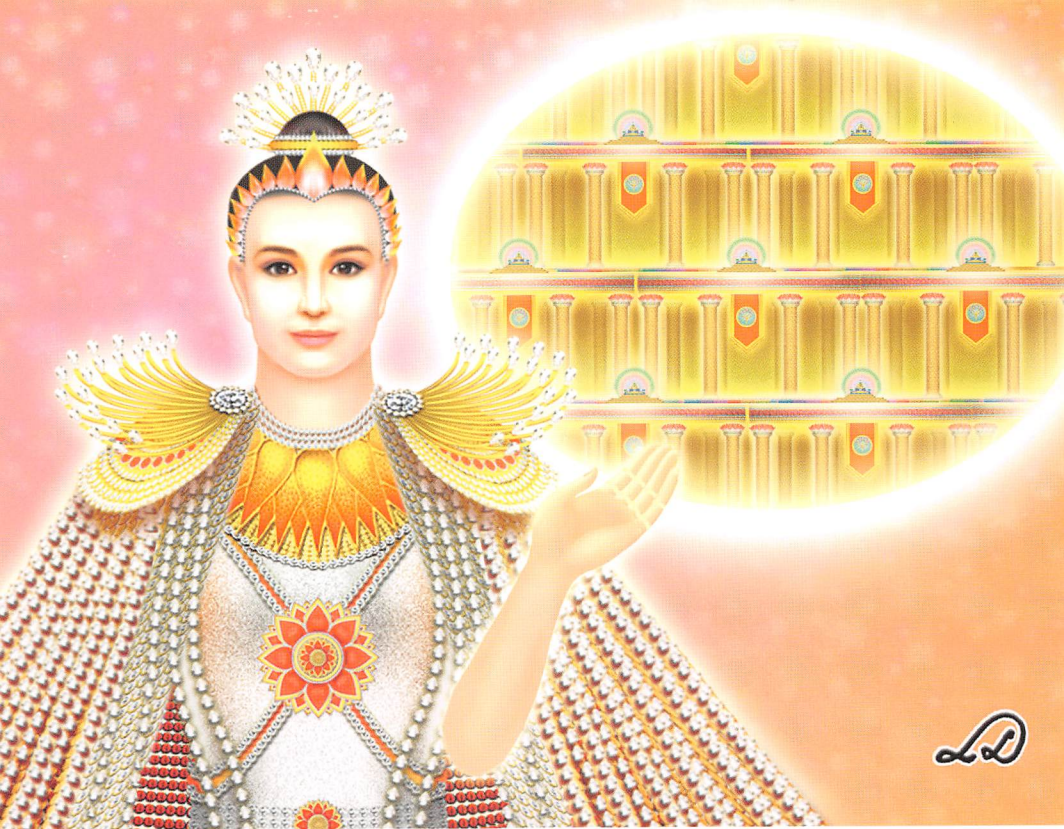
ท้าวสักกเทวราชรับมติในที่ประชุมแล้ว จึงคอยวันเวลา
ที่จะมีเทวดาจากสวรรค์ชั้นดุสิต ลงมากราบไหว้พระธาตุ
จุฬามณี จนกระทั่งวันหนึ่ง เทวดาจากสวรรค์ชั้นดุสิตก็ลงมา
บูชาพระธาตุจุฬามณี ท้าวสักกเทวราชเห็นเช่นนั้นก็ทราบได้
ทันที เนื่องจากมีความคุ้นเคยอยู่แล้วว่า เทวดาที่มีรัศมีกาย
สว่างเพียงนี้ ควรจะเป็นเทวดาที่อยู่บนสวรรค์ชั้นใด จึงฝาก
ข้อความแก่เทวดาองค์นั้น ไปถึงท้าวสันตดุสิต ซึ่งเป็นผู้
ปกครองภพสวรรค์ชั้นดุสิต

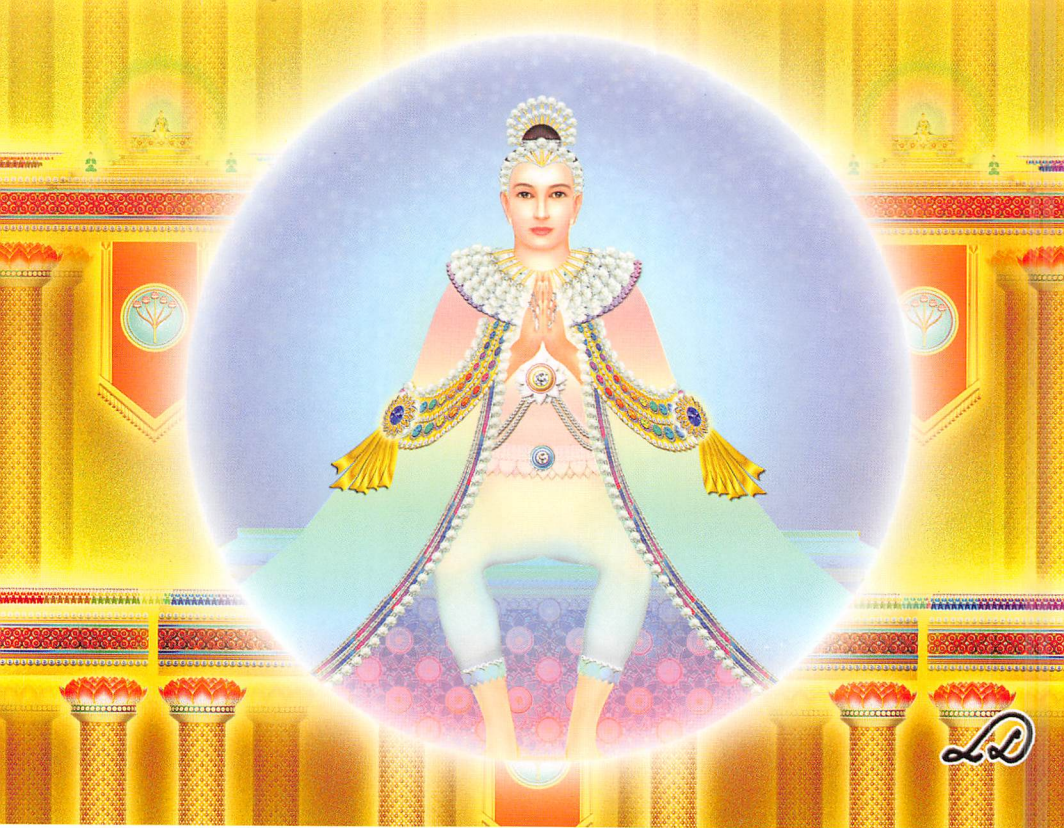
เทพบุตรที่รับฝากข้อความ ก็รับนำความนั้นไปกราบ
ทูลให้ท้าวสันตดุสิตรับทราบทันที เหตุที่ต้องเป็นสวรรค์ชั้นดุสิต
ทั้ง ๆ ที่สวรรค์มีถึง ๖ ชั้น ก็เพราะสวรรค์ชั้นนี้เป็นที่
ชุมนุมของพระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย โดยเฉพาะนิยตโพธิสัตว์
ผู้ปรารถนาจะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอนาคตกาลภาย
ภาคเบื้องหน้า

ทำวสันตดุสิตเมื่อทราบแล้ว ก็เรียกประชุมเทวสมาคม
ในกรณีพิเศษ โดยมีหัวข้อการประชุม คือ เรื่องราวที่รับฝาก
มาจากทำวสักกเทวราชถึงความเป็นไปของพระพุทธศาสนา
ในศรีลังกา ที่ประชุมได้หารือกันว่า ในเทวสมาคมชั้นดุสิตบุรี
นี้ เทพบุตรองค์ใดจะรับอาสาลงไปภูวิภฤติในครั้งนี้ การ
ประชุมเพื่อเฟ้นหาผู้รับอาสาเช่นนี้ ถือเป็นเรื่องปกติของ
สวรรค์ชั้นดุสิต ชั้นบรมโพธิสัตว์

ในครั้งนั้น มีเทวบุตรองค์หนึ่งรับอาสา ท่านพนมมือ
ขึ้น หันไปทางท้าวสันตดุสิต แล้วจรดใจไปถึงท่านประธาน
ที่ประชุม รัศมีกายของเทวบุตรองค์นั้นได้สว่างวาบ ๆ ขึ้นมา
ทำให้สายตาของชาวสวรรค์มองไปที่เทวบุตรองค์นี้ ท่านเป็น
นียตโพธิสัตว์ ผู้ปรารถนาจะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ประภทปัญญากุศลพุทธเจ้า สมบูรณ์ไปด้วยดวงปัญญา มี
รัศมีสว่างไสว มีวิมานที่สวยงาม ใส่เป็นแก้ว แตกต่างจาก

วิมานทองของเทวบุตรอื่น เหตุที่วิมานใสก็เพราะว่า ท่านสร้าง
บารมีมามาก

วิมานของท่านอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ โดยถือเอา
เขาพระสุเมรุเป็นเกณฑ์ คือ อยู่ทางทิศใต้ ค่อนไปทาง
ตะวันตกเล็กน้อย อยู่ในทิศเดียวกันกับชมพูทวีป ซึ่งเป็นทิศ
ที่นิยตโพธิสัตว์อยู่

ขณะที่ท่านเปล่งวาจารับอาสา เสียงของท่านจะดังไป
ทั่วถึงหมดทั้งเทวสมาคม เหล่าเทวดาทั้งหมดต่างก็ประคอง

อัญชลี แล้วอนุโมทนาสาธุการล้นเทวสภา จากนั้นท่านก็กลับไปยังวิมานของท่านเพื่อไปทำสมาธิ พอสมาธิถึงจุด ๆ หนึ่งก็อธิษฐานจิตเพื่อจุดลงมาเกิดที่เกาะศรีลังกาตัวเอง เทวบุตรองค์นี้ก็คือ คุณานันทะ ภิกษุ วีรบุรุษแห่งกองทัพธรรม ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา ท่านสร้างบารมีโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เมื่อท่านปฏิบัติภารกิจเสร็จเรียบร้อยแล้ว กวาดล้างเลี่ยนหนามของพระพุทธศาสนา ให้หมดจากแผ่นดินศรีลังกาไปแล้ว ถึงเวลาท่านก็เดินทางออกจากกายมนุษย์ มีบิรवारันเกิดจากบุญของท่านมารอรับเป็นจำนวนมาก รวมทั้งเทวดาทั้งหลายที่ไม่ใช่

ประเทศศรีลังกา

บริวารอีกด้วย มารับท่านกลับไปยังวิมานแก้วในดุสิตบุรีด้วย
ความปลื้มปิติเบิกบาน

ขณะนี้ท่านกำลังนั่งระลึกนึกถึงผลบุญที่ได้กระทำไว้ด้วย
ใจที่ปลื้มปิติ ท่านนั่งห้อยเท้าข้างหนึ่งอย่างเพลิน ๆ สบาย ๆ
อยู่บนรัตนบัลลังก์ตรงกลางวิมาน ท่ามกลางหมู่บริวาร และ
เมื่อท่านรู้ว่า ได้มีการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวของท่านในเมือง
มนุษย์ ท่านก็มีใจอนุโมทนาชื่นชมยินดีกับบุคคลเหล่านั้นด้วย
ทุกครั้ง

